

GNOSTIIKKA

2.1 Historiallista taustatietoa

¹Jo ennen ajanlaskumme alkua olivat Välimeren maiden ja Lähi-Idän uskonnot syvimmissä rappeutumistilassaan ja näiden maiden niin kutsutut kulttuurit täydellisessä hajoamistilassa. Usko lähestyvään maailmankatastrofiin oli laajalle levinnyt.

²Vanhan ”kulttuurin” hajoaminen ja uuden ”kulttuurin” syntyminen tapahtuu yleensä 2500 vuoden väliajoin, kun kevätpäiväntasauspiste siirtyy uuteen eläinradan tähtikuvioon. Tuona aikakautena vallinneet katsomukset ovat ehtineet vääristyä ja dogmatisoitua yhä enemmän. Ne eivät enää palvele elämää ja kehitystä, vaan niistä tulee yhä enemmän elämänkielteisiä tekijöitä. Katsomukset, jotka hyödyttävät alemmilla asteilla olevia, ovat tietenkin arvottomia korkeammilla asteilla oleville, mutta kun ne eivät hyödytä enää edes alemmilla asteilla olevia yksilöitä, ovat katsomukset yksinomaan vahingoksi ja ne on hylättävä.

³Elämäkatsomus opettaa ohjeita tarvitseville, kuinka heidän tulisi ajatella ajatellakseen oikein, tuntea tunteakseen ja toimiakseen oikein. Siten ihminen saa tarvitsemansa turvallisuuden ja varmuuden, joita ilman hän tuntisi itsensä epävarmaksi ja olemassaoloon eksyneeksi. Mitä yleisempi ja vakaampi tämä katsomus on, mitä pätevämpi ja mitä varmemmin perustettu, sitä suurempi on hänen sisäinen varmuutensa. Pelko tämän korvaamattoman varmuuden menettämisestä järkyttää ihmisiä aina, kun joku yrittää riistää heiltä käsityksen, jonka he ovat niin suurella vaivalla hankkineet, käsityksen, joka on kietoutunut vaalittuihin tunnekomplekseihin, ja joka on antanut heille rauhan ja elämänluottamuksen. Heillä ei ole edellytyksiä vaihtaa vanhaa katsomusta uuteen.

⁴Tietämättömyys absolutisoi suhteellisen oikeutuksen omaavat ajatukset, ja kun kaikissa katsomuksissa aina piilevät väärinymmärtämyksen mahdollisuudet on hyödynnetty niin, että jonkin katsomuksen järkiperäinen sisältö katoaa, kriittinen ajattelu onnistuu vähitellen selvittämään myös uskoville käsityksen kestävämmyyden. Sellaisissa tapauksissa pinnalliset ja siksi suositut iskulauseet helpottavat matkimista ja vahvistavat epäilyksen siitä, että opetuksessa täytyy olla jotain vialla. Vanhat auktoriteetit menettävät arvovaltansa ja varmuuden menetys johtaa yhä useampien asioiden yleiseen epäilyyn ja lopulta kieltäytymiseen uskomasta mihinkään. Vanhalle elämännäkemykselle vakautta antaneiden käsitteiden hajoaminen johtaa useimmiten kitkattomalle yhteiselämälle välttämättömien oikeusnormien aliarviointiin, jolloin tuloksena on oikeudellinen kaaos. Tämä osoittaa, millaisia riskejä liittyy siihen, että ihmisen kitkattoman yhteiselämän normit liitetään uskonnollisiin ajatusjärjestelmiin.

⁵Korkeammilla asteilla ovat yksilöt, joilla on kyky itsenäiseen etsintään, aloittavat itsenäisen tutkimisen sen sijaan, että hyväksyisivät sokeasti heihin lapsuudessa iskostetun uskonnon muodon. Jos heidän piilevä elämäkokemuksensa ei ole tarpeeksi vahva päästäkseen oikeuksiinsa elämänvaistona, voi heidän etsintänsä olla pitkään tuloksetonta, sillä sellaisina aikoina narriprofeettoja ja mystagoogeja kasvaa kuin sieniä sateella, mikä lisää sekaannusta ja vaikeuttaa orientoitumista. Yhä suuremmaksi kasvaa tarve, yhä yleisemmäksi kaipaus saada pelastaja, joka pystyy vapauttamaan ihmiset heidän kalvavasta epävarmuudestaan ja henkisestä ahdistuksestaan. Ja hän tulee antaakseen ikuiselle totuudelle, elämäntiedolle, ajan hengen ymmärtämismahdollisuuteen mukautetun uuden muodon.

⁶Kuten aina, valmistellaan uuden avataaran tuloa siten, että niille, joilla on edellytykset saada jotain hyötyä opetuksesta omalle kehitykselleen ja jotka ovat hankkineet oikeuden opiskella tätä uutta opetusta, ilmoitetaan tästä harvinaisesta tilaisuudesta.

2.2 Gnostikkojen salainen tietokunta

¹Planeettahierarkia katsoi, että parasta valmistautumista oli perustaa uusi esoteerinen yhteisö, joka huolehtisi siitä, että oppia ei ymmärrettäisi väärin ja tulkittaisi väärin, että se ei vääristyisi ja siten edistäisi järjenvastaisuutta ja estäisi tiedon joutumisen niiden käsiin, jotka käyttäisivät sen väärin omaksi hyväkseen.

²Näin syntyi gnostikkojen esoteerinen veljeskunta, joka perustettiin Alexandriassa noin 300 vuotta ”ennen Kristusta” (ennen ajanlaskumme alkua).

³Totuus on yksi. On vain yksi uskonto, mutta lukuisia mahdollisuuksia uusiin uskonto-muotoihin. Muodot tulee jatkuvasti uudistaa, koska vanhat muodot vääristyvät yhä enemmän, jolloin niistä tulee seuraaville sukupolville käsittämättömiä. Tavat tarkastella asioita muuttuvat jatkuvasti uusien kokemusten ansiosta. Yritykset mukauttaa dogmeja tekevät niistä entistä vaikeammin ymmärrettäviä. Muodosta täytyy tulla täysin uusi. Siten välttyään lähes turhalta pyrkimykseltä poistaa väärintulkinnat ja järjenvastaisuudet.

⁴Totuuden uusia esitystapoja tutkivat ja arvostavat yleensä ne etsijät, jotka ovat oivaltaneet vanhojen muotojen puutteellisuuden, filosofisten selitysten riittämättömyyden sekä ne, jotka toivovat saavansa uusia tosiasioita vanhemmissa yhteisöissä mahdollisesti löytämiensä lisäksi.

⁵Tuohon aikaan viettivät muinainen kaldealainen kabbalismi Mesopotamiassa, magianismi Persiassa, hermetismi Egyptissä, hylozoikka vanhassa Suur-Kreikassa hiipuvaa olemassaoloa, koska uusia harrastajia ei löytynyt sille, mitä aiemmin pidettiin kansalaisvelvollisuutena. Niiden suosion voimakas lasku johtui monista eri tekijöistä: poliittinen ja sosiaalinen kuohunta, mahdottomuus löytää ratkaisuja ajankohtaisiin polttaviin taloudellisiin ja sosiaalisiin ongelmiin ja varsinkin laajalle levinnyt epäily mahdollisuudesta saada todellista tietoa olemassaolosta.

⁶Gnostikkojen salainen tietokunta perustettiin ajatukselle valmistella maailmanopettajan esiintymistä. Se syntyi planeettahierarkian määräyksestä ja sen opetusosaston johtajan, Christos–Maitreyan, aloitteesta tarkoituksella valmistella hänen työtään, kaiken elämän ykseyden ja jumalallisuuden julistamista. Tietokunnan oli tarkoitus toimia hänen julistuksensa keskuksena ja mahdollistaa hänelle arjalaiseen rotuun kuuluvien vihittyjen kokoaminen ja opettaminen.

⁷Tarkoituksena oli perustaa veljeskunta, joka voisi vastaanottaa jäseniä kaikista veljeskunnista. Gnostilaisesta veljeskunnasta tuli hermeetikkojen, pytagoralaisten, kabbalistien ja mithralaisten järjestö. Siitä tuli kokoontuva yhteisö ja siinä suhteessa kaikkein osallistavin.

⁸Vanhemmat yhteisöt sallivat vain yhden yhteisön jäsenyyden. Syy tähän oli se, että opettajat tahtoivat ehkäistä käsitesekaannusta terminologian ja symbolien esittämiseen liittyvien erilaisuuksien vuoksi. Gnostilaisuudesta löytyy kaikkien näiden eri yhteisöjen terminologia. Sillä ei ollut yhtenäisesti muotoiltua yksinomaista symboliikkaa, vaan jokaisella jäsenellä oli oikeus omiin symbolisiin ilmaisutapoihin. Esittämistavan suhteen vallitsi siten suurin vapaus, vaikka alun alkaen oli lähdetty pääasiallisesti emotionaalivoittoisesta hermetiikasta ja mentaalisesta hylozoikasta. Tavoitteena oli luoda ”universaalinen veljeskunta”, jossa kaikki voisivat käyttää ja ymmärtää kaikenlaisia symboleja ja symbolisia ilmaisutapoja. Jopa tiedon esitystavat olivat yksilöllisiä, joten jokainen sai käsitellä aiheita oman harkintansa mukaan. Tästä johtuen oppi voitiin esittää symbolisessa muodossa, popularisoida ja dramatisoida. Tähän menetelmään liittyi riskejä, mistä kristinusko on todisteena.

⁹Yhteisöllä oli sekä teoreettinen että käytännöllinen tehtävä. Osaksi se tahtoi esittää esoteerisen todellisuustiedon tuolle aikakaudelle helpommin käsitettävänä symbolijärjestelmänä, osaksi selventää, että tieto, joka ei osoittautunut toiminnassa, oli oppi ilman elämää.

¹⁰Ensimmäistä kertaa tuli ajatus ykseydestä julistaa sen selkeimmässä, yleismaailmallisen veljeyden muodossa.

¹¹Tämä kirjoitelma oli alun perin nimeltään ”Christoksen julistus”. Tämä johtui osaksi siitä, että yhteisö perustettiin tarkoituksella valmistella ”maailmanopettajan” (planeettahierarkian opetusdepartementin päällikön) esiintymistä, osaksi siitä, että Christos oli itse suunnitellut tämän hänen oppilaidensa perustaman yhteisön ja siitä, että Christos oli tietenkin tämän

yhteisön keskushahmo ja että Christoksen esoteerinen toiminta kuului tähän yhteisöön, osaksi siitä, että hänestä gnostilaismunkkien romaanien kautta tuli kristinuskon jumalan poika, jonka otaksutut sanat absolutisoitiin ja tulkittiin väärin.

¹²Näin ollen gnostiikan voidaan sanoa olevan Christoksen salainen oppi, hänen todellinen julistuksensa, josta ainoastaan hänen vihityt oppilaansa pääsivät osallisiksi. Gnostiikkaan voidaan lukea myös hermetiikan ja hylozoiikan alkuperäinen muotoilu, Jeshun esoteerinen julistus ja Christoksen esoteeriset lausunnot.

¹³Opetus, jonka Christos antoi oppilailleen, oli vain murto-osa hänen suunnattomasta tiedostaan ja siitä on edelleen sallittu julkaistavaksi vain vähäisiä katkelmia. ”Kansalle (vihkiytymättömille) hän puhui vain vertauskuvoin.” Hyvin vähän hänen lausunnoistaan on säilynyt uuden testamentin neljässä ”evankeliumissa” (erityisesti Johanneksen evankeliumissa), eikä tämä paljasta mitään hänen esoteerisesta opistaan, vaan sisältää vain sellaista, mikä oli tarkoitettu juuri ”kansalle”. Siinä suhteessa yleinen älyllinen taso osoittaa tuskin mainittavaa kohoamista, mikä tosiasia ilmenee myös antiikin kirjallisuudesta. Se ilmenee myös siitä, että nykyisin julkistettu esoteriikka on tuskin saanut huomiota. Kaksituhatta vuotta on kuitenkin vain lyhyt hetki niinä monina miljoonina vuosina, jotka tajunnan kehittyminen vaatii. Ihmiskunta on edelleen yhtä takertunut emotionaalsiin illuusiojärjestelmiinsä ja mentaaliin fiktiojärjestelmiinsä. Esoteriikka voidaan julkaista ilman vaaraa, sillä joka tapauksessa sen tulevat ymmärtämään vain vanhat vihityt.

¹⁴Tämä uusi yhteisö levisi pian Egyptiin, Arabiaan, Persiaan ja Vähä-Aasiaan luoden looseja kaikille tärkeimmille seuduille, koska silloin odotettiin jotain todella uutta ja koska gnostikot olivat sisällyttäneet ohjelmaansa aikalaisiaan askarruttavat ongelmalliset asiat.

¹⁵Erityisesti arvostettiin gnostikkojen radikaalia elämäntapauudistusta. Epäilemättä se herätti ihmetyä kaikissa ja innosti jäljittelyyn niitä, jotka olivat kyllästyneitä yhä yleisempiin tapoihin ja kaipaivat normeja järkevämpään elämäntapaan.

¹⁶Yhteisön arvostusta lisäsi suuresti se, että sisäänpääsy sallittiin vain sellaisille, jotka ottivat totuudenetsintänsä vakavasti ja pyrkivät kärjistetyllä määrätietoisuudella itsetoteutukseen. Ei ollut suinkaan sattuma, että yhteisön leviäminen osui ajallisesti yhteen stoalaisuuden perustajan, Zenonin, syntymän kanssa. Uusplatonismi oli myöhempi yritys yhdistää tavallisin menetelmin ja sallitun rajoissa Pytagoraan ja Platonin ideat yhteisön sisällä opetettuihin.

¹⁷Yhteisöön vastaanotetut kuuluivat aikansa parhaimmiston. He olivat hyvin perehtyneitä aikakautensa kirjallisuuteen ja monet heistä olivat filosofisten teosten kirjailijoita. Ajan myötä gnostilaisten kirjoitelmien määrä kasvoi huomattavasti.

¹⁸Gnostilaista julistusta luonnehti esitystavan vapaus. Kaikki yhteisöön kuuluvat tunsivat olennaiset periaatteet ja selittivät symbolit omalla yksilöllisellä tavallaan eri lukijaryhmille. Symbolit kuvattiin usein historiallisina hahmoina. He tahtoivat herättää kiinnostusta, kannustaa elämäntaitoa koskeviin yrityksiin. Olihan päämääränä ykseysaste, tie sinne oli itsetoteutus.

¹⁹Esoteerisen perinteen teemaan kolmiyhteydestä kiinnitettiin erityistä huomiota. Jotkut kirjailijat lähtivät monadin kolmesta kiinnityskohdasta, kolmesta triadista, ja puhuivat isästä (korkeimmasta, kolmastriadista), äidistä (alimmasta, ensitriadista) ja pojasta (toistriadista). Ne, joiden lähin pyrkimys oli saavuttaa toisminä, käsittelivät toistriadin kolmea yksikköä kolmessa maailmassaan kolmena jumalallisuutena. Yleensä isä kuvattiin suurena puuseppänä, maailmankaikkeuden arkkitehtinä, poika Christos puuseppän poikana ja äiti Mariana (tai Margana, Maajaana).

²⁰Koska symboleja käyttivät ykseydentilaan pyrkivät itsensä toteuttajat, tuli tämän tilan symbolista, Christoksesta, tietenkin heidän kuvaustensa keskushahmo. Heidän oppinsa, joka sittemmin työstettiin niin kutsuttuihin evankeliumeihin, tiivistettiin kahteen lauseeseen: Jokainen ihminen on jumalan poika. Tie vapauteen (viidenteen luomakuntaan) on rakkaus ja uhrautuvaisuus. Eräs toinen sanontatapa kuului: Rakasta jumalaa kaikin mentaalisin, emotionaalisin ja fyysisin voimin!

²¹Tästä kirjallisuudesta löytyy jotain siitä samasta esitystavan vapaudesta, mikä luonnehtii nykyistä teosofiaa. Aluksi teosofia julisti vanhaa oppia kehosta, sielusta ja hengestä, jolloin ”keholla” tarkoitettiin organismia, ”sielulla” emotionaalisuutta ja ”hengellä” mentaalisuutta. Seuraavaksi ihminen esitettiin seitsemän periaatteen ykseytenä, jakautuneena persoonallisuuden neljään ja itsen kolmeen periaatteeseen. Sitten lisättiin kolmasminä eli ”henki”. Lopulta olemassaolon perspektiiviä laajennettiin seitsenkertaistamalla maailmojen lukumäärä jne. Vähä vähältä meille annetaan uusia tosiasioita, jotka tulevat asteittain muuttamaan maailmankuvaamme. Tiede on tutkinut noin prosentin verran todellisuudesta, joten on ilmeisen mahdollista selittää olemassaoloa järkevästi sen aivan liian harvoilla tosiasioilla ja käsitteillä.

²²Nimitys ”teosofia” on peräisin Alexandriasta, ajanlaskumme toiselta vuosisadalta, jolloin gnostilainen tietokunta vaihtoi nimensä teosofiaksi. Siten ulkopuoliset eivät tienneet teosofiasta enempää kuin itse nimityksen. Tätä enempää eivät tarvinneet kaikenlaiset mystikot, jotka alkoivat kutsua itseään teosofeiksi. Tavallinen tarina: tietämättömyys vääristää kaiken. Tietenkin tämä on aiheuttanut käsitesekaannusta, joten niin kutsutun asiantuntemuksen teosofiasta antamat tiedot ovat olleet harhaanjohtavia. Teosofia, aito gnostilainen opetus, on pysynyt salaisena tähän päivään saakka. Tämän yhteisön erityinen tapa esittää esoteerinen tieto on vielä julkaisematta. Tiedetään vain, että gnostikot, jotka kirjoittivat nämä evankeliset kertomukset, käyttivät gnostilaisia sanontoja suurella vapaudella ja popularisoivat ne sillä seurauksella, että sisällöstä tuli usein jotain muuta kuin alkuperäinen. Sen tähden näistä kertomuksista ei voi löytää aitojen gnostikkojen esoteerisia käsitteitä.

²³Iloisella sanomallaan elämän ihanuudesta ja jumalallisuudesta gnostikot saivat monia seuraajia. Tämän uuden viestin mukaan elämä on onnea eikä kärsimystä ja kaikki korkeammat maailmat ovat täynnä korkeampia hierarkioita, jotka elävät palvellakseen elämää. Ihminen on monadi, jonka tavoitteena on saavuttaa korkein jumaluusaste. Tie päämäärään kulkee alempien jumalallisten maailmojen kautta, joissa monadilla on kiinnityskohtansa, jumalalliset muotonsa, ikään kuin monadille valmistellut vaatteet, jotka se saavuttaa yhdyksiteitä seuraten ja joihin se pukeutuu astuessaan vastaaviin maailmoihin. Alimmassa jumaluusmaailmassa siitä tulee yhtä pyhän hengen kanssa, toisessa siitä tulee poika, Christos, ja lopulta se saavuttaa korkeimman jumaluusasteen, isän, kaiken viisauden ja vallan lähteen.

²⁴Christos oli keskushahmo, keskeinen periaate. Hänet esitettiin milloin yksilön pelastajana, milloin pelastuksen tilana, ykseyselämänä, taivaallisena rakkautena. Teemaa vaihdeltiin useilla kekseliäillä tavoilla. Kuitenkin se kiersi aina Christoksen, jumalan pojan, ympärillä. Siten oli täysin ymmärrettävää, että myöhempi kvasignostilainen kirjallisuus, joka synnytti kristinuskon, teki hänestä keskeisen hahmon, maailman pelastajan.

2.3 Gnostiikka – ainoa todellinen uskonto

¹Me melkein epäroimme käyttää sanaa ”uskonto”, koska sitä on väärinkäytetty ja koska se on ymmärretty täysin väärin. Se voidaan paremmin korvata sanoilla ”neljännen ja viidennen luomakunnan välistä suhdetta koskeva tiede”.

²Viidennen luomakunnan eli planeettahierarkian ensisijaisena tehtävänä on valvoa ihmiskunnan tajunnankehitystä. Yritys opettaa hieman tervettä järkeä emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden typerryttämälle ihmiskunnalle on aina ollut todellinen yli-inhimillinen tehtävä. Niin pian kuin ihminen on kehittynyt niin pitkälle, että hän kykenee ajattelemaan itsenäisesti, tämä yksinkertainen kyky hankkii lähes lähtemättömiä ominaisuuksia kuten itsetärkeyden, omahyväisyyden ja horjumattoman luottamuksen omien päähänpistojensa ja kuvitteluidensa todellisuussisältöön. Hyvin harvat ovat hankkineet sen terveen järjen, joka selventää ihmisen valtavaa tietämättömyyttä todellisuudesta ja elämästä. Hyvin harvoilla on kyky järkevästi soveltaa sääntöä, ”ettei koskaan pidä hyväksyä mitään ilman riittävää perustetta.” Huomio tarkasti sana ”riittävää”, sillä se poistaa yhdeksänkymmentäyhdeksän prosenttia tavanomaisista perusteista. Sokrates oli Kreikan viisain mies, sillä hän oli ainoa

Kreikassa, joka ”tiesi, ettei hän mitään tiennyt” (tarkoittaen todellisuuden ja elämän suhteen). Harvat ovat yhtä viisaita meidän päivinämme.

³Kun Christos puhui jumalan rakkaudesta, jumalan valtakunnasta, taivasten valtakunnasta jne., hän tarkoitti sillä viidettä luomakuntaa. Tämän ymmärsivät ainoastaan ”oppilaat”. Sitä, minkä Christos opetti ”oppilailleen”, hän ei julistanut kansalle, jolla ei ollut edellytyksiä ymmärtää. Ja evankeliumit on kirjoitettu ”kansalle”. Kirjallisuus, joka oli julkaistu vuoteen 1875 mennessä, oli kansalle, ei ”oppilaille”. Paavalin kirjeiden uudelleenkirjoittaja, Eusebios, jätti huomioimatta eräät kirjeissä olevat lausunnot, jotka myös todistivat esoteerisen tiedon olemassaolosta

⁴Yksikään avataara, planeettahierarkian sanansaattaja, ei inkarnoidu saamatta suostumusta planeettahallitsijalta, joka on planeettamme ”jumala”, jos tämä termi on säilytettävä. Kaikkien avataarojen tehtävänä on opettaa ihmisiä kehittämään tervettä järkeään ja jalostamaan emotionaalisuuttaan. Tätä ei tehdä kiireellä, vaan vain pienin edistysaskelin kerrallaan. Historia antaa riittävästi todistusaineistoa siitä, että jokaisen edistysaskeleen absolutisoivat ne, jotka ansaitsevat elantonsa tietämällä kaiken paremmin ja olemalla ainoita todellisia tulkitsijoita.

⁵Rakkaus, jonka Christos toivoi ihmiskunnan omaksuvan, oli vetovoima kaikkeen elävään (korkeampi emotionaalisuus). Hän tiesi varsin hyvin, että korkeampilaatuinen rakkaus kuuluu korkeampien maailmojen tajuntaan – essentiaalinen rakkaus, 46, ja submanifestaalinen rakkaus 44, – jälkimmäisen ollessa Christoksen hankkima rakkaus. Se jumalallinen rakkaus, josta Christos todisti, on vapaa sentimentaalisuudesta, tunteista ja henkilökohtaisesta itsekkyydestä. Tämä rakkaus uhraa ja ymmärtää. Se katsoo, mikä on parasta kokonaisuudelle, ei yksilöille tai ryhmille. Tietenkään teologit eivät ole koskaan ymmärtäneet tätä asiaa, heidän oltua kyvyttömiä hankkimaan ”odium theologicumillaan” edes korkeamman emotionaalisuuden vetovoimaa, mikä ilmenee elämässä ainakin tavallisena yksinkertaisena kiintymyksenä ja osanottona kaikkeen elävään. Heillä ei ole ollut edes sitä ”hyvää tahtoa”, joka yrittää ymmärtää. Ehkä he voivat opettaa ihmiskunnalle, kuinka harjoittaa sitä, mitä nykyisin kutsutaan ”hyväksi tahdoksi”. Se on todennäköisesti korkeinta, mihin ihmiskunta nykyisellä kehitystasollaan kykenee. Tai ehkä sekin on liikaa. Valitettavasti teologit ovat julistaneet vihaa, ajatustyranniaa, kidutusta ja roviolla polttamista. Tämän pahuuden tulosten pitäisi pelottaa meitä, mutta ihmiskunta unohtaa helposti mitä kauheimmat opetuksensa. ”Ihmiset eivät opi mitään historiasta” on vanha oivallus.

⁶Planeettahierarkia, jolla on edellytykset hankkia tietoa todellisuudesta, elämästä ja elämänlaeista, ei tahdo muuta kuin antaa tämän tiedon ihmiskunnalle. Mutta vaikeutena on se, että ihmiset kyltymättömässä itsekkyydessään ja vihassaan (poistyyntävä asenne kaikkea elävää kohtaan) vain väärinkäyttävät tietoa omaksi hyväkseen toisten kustannuksella. Kaikkea valtaa väärinkäytetään, ja niin kauan kuin ihmiskunnalla on tämä asenne, pitäisi yksinkertaisimman terveen järjen kyetä käsittämään, että ihminen ei ole kypsä tiedolle. Vain niille, jotka ovat lopullisesti luopuneet vallasta ja päättäneet elää palvelukseensa elämää elämänlakien mukaisesti, voidaan uskoa todellinen valtaa antava tieto. Vain heillä on mahdollisuus tulla planeettahierarkian huomioimiksi ja ”valituiksi”. Lupauksilla voi olla arvonsa, mutta ne eivät todista mitään. Jokainen, joka antaa itsensä tulla valituksi, joutuu vahvuuskokeisiin, jotka osoittavat, ettei mikään voi saada häntä väärinkäyttämään tietoa ja valtaa. Hyvin harvat kestävät nämä kokeet mitä rasittavimmissa olosuhteissa.

⁷Planeettahierarkia on työskennellyt neljännen ja viidennen luomakunnan yksilöiden välisen lähentymisen puolesta siitä lähtien, kun ihmiskunta karkotti sen Atlantikselta. Tarkoituksena on saada ihmiskunta oivaltamaan, kuinka mittaamatonta hulluutta on karkottaa oikeat todellisuustiedon opettajansa. Sen tähden he odottavat päivää, jolloin ainakin hallitseva vähemmistö pystyy takaamaan heidän tervetulleen paluunsa. Sitä ennen ei ”maan päälle tule rauhaa”.

⁸Sitä ennen vain harvat, valituiksi lupautuneet, tulevat elämänvaistonsa ohjaamina tekemään kaikkensa päästäkseen korkeampaan valtakuntaan, antoivatpa he sille minkä nimityksen

tahansa. He ovat nähneet vihan elämänkieroutuneisuuden ja ottaneet siten askeleen, joka mahdollistaa yhteyden planeettahierarkiaan. Kun he ovat oppineet toteuttamaan ”harmittomuuden” ajatuksissaan, tunteissaan, sanoissaan ja teoissaan, oppineet näkemään kaikki ihmiset veljinään, oppineet, että kaikki ovat matkalla (jonka pituudessa voi olla yksilöllisiä eroja) kohti samaa väistämätöntä päämäärää, seuraavaan korkeampaan luomakuntaan, silloin he ovat ottaneet monta askelta oikeaan suuntaan.

⁹Tämän pitkän kehityksensä aikana ihminen on hankkinut tuhansia sekä hyviä (luoksevetäviä) että huonoja (poistyöntäviä) ominaisuuksia. Koska viha on hallinnut miljoonia vuosia, ovat useimmat ja vahvimmat ominaisuudet poistyöntäviä. Ne ovat myös kaikkein helpoimmin herätettävissä jokaisessa uudessa inkarnaatiossa. Ei ole lainkaan outoa, että teologit ovat todenneet tämän ja vetäneet siitä rikkiviisaan johtopäätöksen, että ”ihminen on pohjimmiltaan turmeltunut”, että ”ihminen on ikuisesti sama”, että ”ihmiskunta edistyy, mutta ihminen pysyy samana.” Näennäisyys todistaa heidän olevan oikeassa, ja näennäisyys on heidän ainoa ohjenuoransa, koska heiltä puuttuu tieto.

¹⁰Esoteriikka on tieto todellisuudesta. Mutta tähän mennessä on sallittu julkaistavaksi vain muutamia harvoja olemassaoloa koskevia perustavanlaatuisia tosiasioita tarkoituksella vapauttaa ihmiskunta sen pahimmista illuusioista ja fiktioista, sen typerimmistä ideologioista. Esoteriikka koostuu itse asiassa monista eri tieteistä, jotka julkaistaan vähitellen siinä määrin kuin ihmiset kykenevät ja tahtovat vastaanottaa ne ja käyttää niitä oikein.

¹¹Tiede, jonka planeettahierarkia tahtoo seuraavaksi lahjoittaa ihmiskunnalle, koskee neljännen ja viidennen luomakunnan välistä suhdetta. Se tulee opettamaan ihmisille, kuinka he parhaiten pääsevät yhteyteen planeettahierarkian kanssa, kuinka he parhaiten voivat hankkia ne ominaisuudet ja kyvyt, joita viidenteen luomakuntaan siirtyminen edellyttää. Näin hajoo se sumu, jota kaikkien uskontojen teologit ovat levittäneet tämän asian ylle.

2.4 Juutalaisten historiasta

¹Babylonialainen vankeus: Juutalaiset olivat noin neljäkymmentätuhatta käsittävä kansanheimo, useimmat heistä paimenia ja rosvoja, jotka ryöstivät karavaaneja. Tämän sietämättömän tilanteen lopettamiseksi babylonialaiset päättivät siirtää heidät pois tarkoituksella sivistää heidät. Juutalaislapset kasvatettiin temppelikouluissa.

²Juutalaisesta kansasta tuli yhtenäinen kansa noin vuonna 200 eaa.

³Vielä eivät historioitsijat tiedä, että Vanha testamentti on Babylonian temppeleissä kasvatettujen juutalaisnuorten tekemä keitos siitä, mitä he oppivat temppelin arkistoissa, asiaankuuluvasti muunneltuna juutalaisten ihannoimiseksi. Kyseessä oli ”oman kulttuurin luominen” ja kaikki keinot olivat sallittuja. Niinpä esimerkiksi tarina Salomon temppelistä oli alun perin esoteerinen kertomus, joka kuvaili symbolisesti kausaaliverhon kasvua ihmisen inkarnaatioiden kuluessa.

⁴Se tosiasia, että juutalaista historioitsijaa, Josefusta, pidetään luotettavana ja että hänen tarinansa kriittikömmästä hyväksytään, on riittävä todiste siitä, että tavallinen lähdetutkimus ei pysty erottamaan totuutta valheesta.

⁵Tarina seitsemästäkymmenestä kielenkääntäjästä, jotka käänsivät Vanhan testamentin kreikan kielelle, on Josefuksen keksimä. Mitään käännettävää ei ollut.

⁶Hebrean kieli on keinotekoinen (”oppineille” tarkoitettu) kirjakieli, arabialais-etiopialainen murre, jossa on sekoitus kaldeaa ja kreikkaa.

⁷Jehova = Iodhevau (Adam ja Eva)

⁸Juutalaisen ajanlaskun mukaan profeetta Hesekiel kirjoitti vuonna 605 eaa. Danielista, muinaisena viisaana, vaikka Daniel ei ollut vielä edes syntynyt.

⁹Ezra kirjoitti 40 kirjaa 40 päivässä vuonna 425 eaa.

2.5 Jeshun elämä

¹Se, mitä eksoteristit tietävät ”Jeshun elämästä” on käytännöllisesti katsoen tuskin mitään. Ne tutkijat, jotka ovat epäilleet, onko häntä ylipäättään ollut olemassa, ovat tässä asiassa osoittaneet historiallista asiantuntemusta ja arvostelukykystä paljon paremmin kuin kaikki heidän panettelijansa. Sillä olemassa olevalla historiallisella aineistolla hänen olemassaoloon ei voi todistaa. Siinä he ovat täysin oikeassa. Meille luovutettu aineisto on täysin legendaarinen.

²On toivottavaa, että planeettahierarkia nimeää jonkun kausaaliminän kuvaamaan osaksi gnostikkojen salaisen tietokunnan syntyä, osaksi sitä, mitä Palestiinassa todella tapahtui tietokunnan olemassaolon aikana, osaksi tietokunnan syntyyn myötävaikuttaneet yksilöt.

³Ihmiskunnalla ei ole oikeutta tietää mitään planeettahierarkian jäseniä koskevasta ja heidän inkarnaatioistaan. Heidän elämänsä on heidän yksityisasiansa, ja ihmiskunnan uteliaisuus, tietämättömyys ja (näiden olentojen suhteen) täydellinen arvostelukyvyn puute voivat vain pilata jokaisen yrityksen kuvata heitä. Planetaarisilla minuuksilla ei myöskään ole pienintäkään kiinnostusta antaa ihmiskunnalle tietoja heistä ja heidän fyysisen elämänsä tosiseikoista.

⁴Se, mitä tiedämme planeettahierarkian sanansaattajista, on vain legenda heistä. Niin kauan kuin ihmiskunta kykenee antropomorfismiin ja jumalten palvontaan, heidän todellisia elämäkertojaan ei sallita julkaistavaksi. Vieläkään ei ole ymmärretty Christoksen itsensä antamaa hyvin selkeää viittausta ”jumala immanenttiin”. Ja ne symboliset sanonnat, joita hän lausui vihkiytymättömien edessä, on kaikki ymmärretty ja tulkittu väärin. Niin kauan kuin ihmiskunta on niin tietämätön, että se hyväksyy niiden historioitsijoiden kuvaukset, jotka uskovat voivansa todeta historiallisia tosiasioita ”menneisyyden arkistoja penkomalla”, jää ”historian muusa” sadunkertojaksi.

⁵Edes sitä, mitä nykyisyydessä on tapahtunut, eivät läsnä olleet todistajat pysty vahvistamaan, koska kulissien takana olevien päähenkilöiden toimenpiteet jäävät pääosin tarkastelun ulkopuolelle ja koska heidän viralliset esiintymisensä ja lausuntonsa ovat muunneltuja. Ihmiset saavat tietää sen, mitä heidän asianosaisten henkilöiden mukaan pitäisi luulla tietävänsä. Sen verran aikamme historiasta.

⁶Jeshu, jota evankeliumeissa kutsutaan Jeesukseksi, syntyi Juudeassa israelilaisille vanhemmille vuonna 105 eaa. He olivat hyvin varakkaita ja kuuluivat korkeimpaan yhteiskuntaluokkaan. Maria oli saanut tarjouksen synnyttää avataaran, ja koska sekä hän että hänen miehensä Josef olivat gnostikkoja, he tiesivät, mitä tämä tarkoitti. He antoivat pojalleen täyden vapauden kehittyä itse sopimaksi katsomallaan tavalla.

⁷12 vuoden ikäisenä hän liittyi essealaisten veljeskuntaan.

⁸Essealainen veljeskunta oli salainen yhteisö, jonka päämaja sijaitsi eteläisessä Juudean autiomaassa. Ulospäin se nimitti itseään Israelin ”profeetakouluksi”. Sen perusti vuonna 150 eaa. eräs juutalainen, joka oli vihitty vanhaan kaldealaiseen kabbalismiin. Hän tahtoi luoda suhteellisen nuorelle juutalaiselle kansalle oman salaisen yhteisön ja oman esoteerisen opin. Hänen kokoamansa esoteeriset tosiasiat saivat nimityksensä juutalaisten ”pyhistä” kirjoituksista. Mielikuvitukselliset lisäykset korvasivat puuttuvat tosiasiat. Näin luotua juutalaista kabbalaa oli muokattu useita kertoja nykyaikaan saakka.

⁹Blavatsky sanoo teoksessaan *Hunnuton Isis*, että gnostilaiset olivat ”vain vanhojen essealaisten seuraajia uudella nimellä”. Tämä väite on selvästi virheellinen. Salainen essealainen yhteisö ei ollut kenenkään planeettahierarkian oppilaan perustama, kun taas näin oli kaikkien aitojen esoteeristen tietokoulujen kohdalla. On vähemmän tunnettua, että on ollut olemassa monia mustaan loosiin kuuluvien jäsenten perustamia yhteisöjä, ja siitä on varmaan syytä huomauttaa.

¹⁰Jo alusta lähtien yhteisöllä oli väärä tavoite ja suunta. Siitä tuli yksinomaan juutalainen. Uskonnollinen fanatismi ja kansalliskiihko olivat sanelleet sen synnyn ja lyöneet siihen lähtemättömän leimansa. Kaiken opetetun täytyi pysyä tiukasti salassa. Myös myöhemmin lisättyjä epäolennaisuuksia pidettiin pyhinä. Jokaista yritystä tulkita jokin symboleista ekso-

teerisesti pidettiin pyhäinhäväistykseenä ja se kiellettiin kuolemantuomion uhalla. Essealaiset langettivat kuolemantuomion Jeshulle.

¹¹Koko tämä essealainen henki oli tietenkin joka suhteessa Jeshun olemuksen vastainen. Hän oli täydellinen ihmisenä, niin ollen kausaaliminä, parhaillaan valloittamassa ykseystajunnan ja siirtymässä siten yli-ihmisten valtakuntaan. Hänet kuvataan olentona, joka harvinaisen omalaatunsa vuoksi oli vapaa kaikesta ali-inhimillisestä, olentona, jolle niin kutsutut houkutukset tai taipumukset itsetehostukseen olivat täysin vieraita. Omalaatu on se yksilöllinen luonne, joka erottuu selvästi kausaalistumisen jälkeen. Omalaatu lyö leimansa inkarnaatioihin, tekee elämän vaikeammaksi tai helpommaksi, elämäkokemukset valoisammiksi tai synkemmiksi. Tämän väistämättömän, näennäisen epäoikeudenmukaisuuden kohtalonvoimat kuitenkin korvaavat toisella tavalla, jotta oikeus toteutuisi. Tietenkin hän oli täysin tietoinen kutsumuksestaan tulla manifestaaliminän, Maitreyan, välineeksi luovuttamalla hänelle fyysisen kehonsa.

¹²Tähän kaikesta vetovoimasta alempaan vapautuneeseen olentoon essealaiset suhtautuivat epäluuloisesti ja vastustivat häntä. Yhdeksäntoistavuotiaana hän vaeli Serbalin vuorella sijaitsevaan essealaiseen luostariin ja käytti hyväkseen sen siihen aikaan huomattavaa kirjastoa. Sen jälkeen hän jätti essealaisen yhteisön, mikä johtui siitä, että hän ymmärsi, että oli toivotonta viipyä kauemmin tai yrittää valaa ”uutta henkeä” tähän avuttoman jäykistyneeseen dogmatismiin. Sitä paitsi häneen suhtauduttiin vastenmielisesti hänen seitsemän vuoden oleskelunsa aikana, koska hänen ihmeellinen olemuksensa vaikutti sanattomana syytöksenä kaikessa tässä itsepetollisessa tekopyhyydessä. Serbalista hänen matkansa jatkui Egyptiin, jossa hän eräässä esoteerisessa temppelissä hankki essentiaalitajunnan. Hän jatkoi edelleen Intiaan ja sieltä Tiibetiin. Siellä hän viipyi eräässä luostarissa, kunnes hänen oli aika palata Palestiinan 29-vuotiaana, vuonna 76 eaa.

¹³Siellä hän kokosi ympärilleen ryhmän eri esoteerisiin yhteisöihin kuuluvia oppilaita, gnostikkoja, kabbalisteja ja hermeetikkoja, jotka hän edelleen vihki esoteeriseen tietoon. He kutsuivat itseään kalastajiksi, koska uutta aikakautta luonnehti alkava Kalojen eläinrata-aikakausi ja lisäksi koska he tunsivat, että heidän tehtävänään oli tulla ihmisten kalastajiksi.

¹⁴Heidän elämäntapansa oli tietenkin järkevä, tarkoituksenmukainen ja yhdenmukainen kehon ja mielen kultivoimiseen tarkoitettujen lakien mukainen. Ravinto oli kasviperäistä ja alkoholin käyttö oli ehdottomasti kielletty.

¹⁵Todellista tarinaa Jeshun elämästä, sellaisena, kuin se on säilynyt planeettamuistissa, ei ole vielä sallittu julkaistavaksi. Tämä sallitaan vasta sitten, kun ihmiset ovat hankkineet sellaisen elämän ymmärtämykseen vaadittavat edellytykset. Julkaistu tarina sisälsi tietenkin ennakoidun totuuden täydellisen vääristämisen, minkä seurauksena olemme saaneet kokea jälkivaikutuksia jo pari tuhatta vuotta. Kun esoteerinen historia kerran kirjoitetaan, silloin voimme tutkia syyn ja vaikutuksen lakia ihmisten ja kansojen elämässä.

¹⁶Lisättäköön kuitenkin, että uudessa inkarnaatiossaan 70 vuotta myöhemmin Apollonios Tyanalaisena Jeshu hankki superessentiaalitajunnan, minkä johdosta hänestä tuli esoteerinen mestari.

¹⁷Evangeliumien ilmeisen niukkuuden ja yksityiskohtien puutteen olisi pitänyt selventää asianlaita terävä-älyisille, jos tarkoitus oli laatia elämäkerta, varsinkin kun evankeliumeissa on lukuisia ilmeisiä yhtäläisyyksiä aiempien avataarojen elämään.

2.6 Maitreya

¹Maitreya on se manifestaaliminä (43), joka otti haltuunsa Gautama Buddhan toimen planeettamme toisen päädepartementin johtajana, kun Gautama jatkoi planeetan ulkopuolista tajunnanekspansiotaan. Maitreya on pallohierarkian filosofioiden ja uskontojen ylivalvoja. Hän esiintyy jokaisen eläinrata-aikakauden lopussa ihmiskunnalle näkyvässä muodossa, kun maailmanloppu näyttää olevan lähellä, ilmeten kulttuurin yleisenä hajoamisena, harhautuneisuutena ja laittomuutena.

²Hänen gnostilaisissa looseissa toimivat airueensa olivat julistaneet hänen tuloaan, ja kulttuuriaskeen ja korkeammat kehitysasteet saavuttaneet yksilöt odottivat hänen esiintymistään.

³Hänen tulonsa oli planeettamme jumalallisen hallituksen yritys saada tämä harvinaisen omapäinen kansa vakuuttuneeksi ykseyden ihanteesta. Hän epäonnistui. Se vahvisti tosin kansan omaa sisäistä yhteenkuuluvuutta, mutta lisäsi samalla sen vastakohtaisuutta ulospäin, kansan tunnetta siitä, että se oli valittu kaikkien muiden edelle ja kaikista muista kansoista erotettu. Yhä vieläkin samaa tietämättömyyttä siitä, että valittuja voivat olla vain ne, jotka johtavat evoluutiota ja osoittavat toisille tien ykseyteen, evoluution päämäärään.

⁴Vuonna 76 eaa. Maitreya otti haltuunsa sen fyysisen kehon, jonka Jeshu oli huolellisesti muotoillut tehtävää varten. Seuraavan kolmen vuoden ajan hän toimi pääasiassa Palestiinassa.

⁵Kansalle hän julisti ilosanomaa elämän jumalallisuudesta, kaikkivaltiudesta rakastavana isänä, meissä kaikissa olevasta ”taivaan valtakunnasta”, ihmisen luovuttamattomasta osallisuudesta tähän kirkkauteen, jonka saattoivat löytää kaikki, jotka etsivät siihen yhteyttä.

⁶Jeshu oli ehtinyt keräämään ympärilleen vihittyjen piirin, jolle hän opetti elämän ykseyttä ja jumalallisuutta. Oppilaille välitettiin myös monia tosiasioita, joita ei ollut siihen mennessä välitetty esoteerisissa yhteisöissä, esimerkiksi tosiasioita elämän kiertokulusta involuution ja evoluution kautta sekä tosiasioita esimerkiksi triadiketjusta.

⁷Tämä toiminta keskeytyi yllättäen vuonna 72 eaa., kun korkea neuvosto salaisesti tuomitsi essealaisen yhteisön käskystä Jeshun kuolemaan, minkä jälkeen kiihtynyt väkijoukko kivitti hänet. Christosta ei kivitetty, vaan Jeshu, koska hän oli tuolloin ottanut takaisin lainatun organisiinsa.

⁸Christos–Maitreya ei suinkaan ”noussut taivaaseen”, vaan hän eli eetteriverhossaan vihittyjen oppilaidensa keskuudessa usean vuoden ajan kivittämisen jälkeen ja opetti heitä. Useimmat heistä olivat hankkineet eetterinäön sekä emotionaalisen selvänäköisyyden.

⁹Kahdessa eri tilaisuudessa hän teki itsensä näkyväksi temppelissä, jolloin kaupustelijat ilmestyksen kauhun valtaamina pakenivat pää edellä ja työnsivät omat pöytänsä kumoon.

¹⁰Hän elää edelleen fyysisessä maailmassa odottaen sitä päivää, jolloin ihmiskunnan vaikutusvaltainen osa (mutta eivät teologit, jotka uskovat dogmeihinsa ja evankeliumien legendoihin) pyytää häntä esiintymään uudelleen.

2.7 Maitreyan sanoma

¹Maailmanopettaja katsoi varsinaiseksi tehtäväkseen palauttaa ihmiskunnalle sen ainoan oikean uskonnon, jota alkukantaiselle ihmiskunnalle jatkuvasti julistetaan uudelleen ja joka jatkuvasti menetetään uudelleen.

²Christos antoi synnit anteeksi. Hän saattoi tehdä niin, koska hän tiesi, että synnin käsite oli fiktio, jonka Atlantiksen musta papisto oli iskostanut ihmiskuntaan.

³Kristus tiesi varsin hyvin, että kukaan ei voi ”kumota” yhtäkään luonnonlakia tai elämänlakia. Hän pystyi poistamaan kauhistuttavan illuusion ”rikoksesta ääretöntä olentoa vastaan, joka vaatii ääretöntä rangaistusta ikuisessa helvetissä”, juuri sen tähden, että ”synti” ei ole mikään rikos jumalaa vastaan, vaan virhe luonnon- ja elämänlakien suhteen, virhe, josta tulee kylvöä, joka meidän on korjattava synn ja vaikutuksen lain mukaan.

⁴Hän halusi pelastaa ihmiskunnan hirvittävältä syntiinlankeemukselta. Eikä tämä syntiinlankeemus johtunut siitä, että Aatami oli syönyt omenan, vaan mitä mustimmasta elämänvalheesta, valheesta, jonka mukaan synti on rikos jumalaa vastaan. Syntiinlankeemus perustui mustan papiston keksimään valheeseen jumalallisista kielloista ja tabuista, joita useimpien ihmisten oli mahdotonta soveltaa, sinänsä kohtuuttomia ja elämäntähtäisiä ja joihin sisältyi saatanallinen uhka ikuisesta kidutuksesta jokaiselle, joka teki virheen niitä vastaan. Syntiinlankeemus oli elämänykseyden jumaluuden muuttamista julmaksi hirviöksi. Syntiinlankeemus muutti elämän, joka on jumalallista ja joka voisi olla autuuden ja onnen elämä, helvetiksi. Syntiinlankeemus oli ihmisen alentamista parantumattomaksi turmeltuneeksi olennoiksi.

Syntiinlankeemus yritti riistää ihmiseltä hänen luovuttamattoman osallisuutensa kaiken elämän ykseyteen. Syntiinlankeemus teki ihmisestä, joka inkarnoituu oppiakseen tuntemaan todellisuutta ja elämää ja siten vähitellen saavuttamaan korkeampia kehitysasteita, pahantahtoisen demonin.

⁵Juuri nämä elämän valheet, jotka iskostetaan jokaisessa uudessa sukupolvesta peruuttamattomasti luottavaisiin lasten mieliin, myrkyttävät siten ihmisten koko elämän, herättävät poistoyöntävän elämänvihan, tukahduttavat kaikki taipumukset ykseyden tavoitteluun, ehkäisevät välttämätöntä itsetoteutustyötä, tekevät itsen parantamisyritykset mahdottomiksi merkityksellöminä uskotelluissa olosuhteissa.

⁶Maitreya julisti tavallisen kansan ajatusmaailmaan ja ymmärtämisedellytyksiin sopivin sanamuodoin, että me kaikki olemme jumalan valtakunnan kansalaisia; että jumaluuden taholta ei ole olemassa minkäänlaista rikosta jumalaa vastaan; että se, mitä ihmiset elämäntietämättömyydessään kutsuvat synniksi, on vain tietämättömyydestä ja kyvyttömyydestä johtuvia virheitä, jotka meillä itsellämme on mahdollisuus hyvittää tai pyyhkiä pois kylvön ja korjuun lain mukaisesti.

⁷Uskonnollisia elämän väärentäjiä ja sen ajan moralisteja, farisealaisia, vastaan hän vahvisti, että ihminen on olemukseltaan jumalallinen, että ykseyden valtakunta on hänen sisällään, että jumala on kaikkien isä ja että me pysymme aina hänen lapsinaan, joita hän ei voi koskaan hylätä eikä tuomita. Me kaikki olemme tilapäisessä maanpaossa olevia jumalia, jotka voivat palata ottamaan haltuunsa jumalallisen perintönsä.

⁸Me kaikki olemme Jumalan lapsia. Tästä seuraa, että me olemme kaikki sisaria ja veljiä ja muodostamme yhden ainoan universaalisen veljeskunnan. Meidän tulee vain soveltaa tämä totuus elävään käytäntöön voidaksemme osallistua ykseyteen.

⁹Suurelle yleisölle, joka ei ollut koskaan kuullut mistään muusta kuin Mooseksen laista, hän opetti, että se, joka noudattaa näitä määräyksiä, täyttää lain, että Jumala ei vaatinut heiltä enempää kuin sen, etteivät he eivät enää tekisi sitä, minkä he olivat itse nähneet vääräksi.

¹⁰Hän osoitti luontoa, kedon kukkia, kuinka täydellistä kaikki on lajissaan, täydellisempää kuin mikään ihmisen luomus, ja näin siksi, että kaikki luonnossa noudattaa vastustamattomasti omaa sisäistä lakiaan, kehityksen lakia.

¹¹Hän viittasi lapsiin, jotka alkuperäisessä, turmeltumattomassa välittömyydessään tekevät laskelmoimatta kaikessa viattomuudessaan spontaanisti sen, mikä on oikein, ja selitti, että meidänkin on omaksuttava heidän yksinkertaisuutensa ja spontaanisuutensa.

¹²Hän ei julistanut samaa sanomaa kaikille, vaan mukautti opetuksensa kuulijoidensa käsityskyvyn mukaan. Esimerkiksi vuorisena oli alkuperäisessä muodossaan tarkoitettu hänen valituille oppilailleen. Siinä julistetaan ihanteita, joita alemmilla tasoilla olevien on mahdotonta toteuttaa. Tällaisten ihanteiden opettaminen vihan tasolla oleville ihmisille merkitsee heille saavuttamattomien ihanteiden saattamista naurunalaiseksi ja edistää opetuksen auktoriteetin tuhoutumista. Kykenemättömien täytyy tulla siihen väärään johtopäätökseen, että ihanteet ovat jotain, joita ei ole tarkoitettu toteutettavaksi, vaan ne ovat ikään kuin saavuttamattomia tähtiä taivaalla, jotain kaunista katseltavaa. Ja rikkiviisaus tulkitsee uudelleen viisauden selviöt sanomalla, että ”on tähdittävä taivaalle saavuttaakseen metsän reunan” Siten he ovat tehneet ihanteista tehottomia, riistäneet niiltä voiman ja lohduttaneet innottomia sillä, että he pitävät joka tapauksessa kiinni hyvistä päätöksistään, vaikka he edelleen osallistuvat ulkokultaisuuteen.

¹³Korkeimmat totuudet oli varattu niille, joille ne olivat kaivattuja ilmestyksiä, jotka muuttivat heidän elämänsä. Ei ole tarkoituksenmukaista puhua uhrautumisen laista niille, joiden on mahdotonta käsittää sen sisältöä, ja jotka eivät tunne vetovoimaa tai tarvetta palvelemaan elämää.

¹⁴Niitä sisäisiä vaatimuksia, joita vakavasti pyrkivä ihminen asettaa itselleen ennen kuin ne spontaanisti ilmenevät jokapäiväisessä elämässä, ei voi julistaa ymmärtämättömille, jotka ereh-

tyisivät pitämään tällaisia vaatimuksia ulkopuolelta pakotettuina käskyinä ja siten joko oivaltaisivat niiden kohtuuttomuuden tai tulisivat onnettomiksi, epätoivoisiksi ja lopulta ehkä luopuisivat koko asiasta, koska siitä ei kuitenkaan ole mitään hyötyä.

¹⁵Suurelle yleisölle hän puhui vertauksilla, joiden ytimekäs ilmaisuvoimaisuus on vertaansa vailla maailmankirjallisuudessa. Monet niistä löytyvät sanatarkasti tallennettuina evankeliumikertomuksista. Mutta monet muotoiltiin paljon myöhemmin uudelleen ihmetarinoiksi, kuten esimerkiksi Pietarin kalansaalessa, viidentuhannen ihmisen ruokinta ja avioliitto Kaanaassa.

¹⁶Taivasten valtakunta on kuin kalastaja, joka on kalastanut koko yön turhaan, koska hän on käyttänyt näennäisen viisautensa pyyntiverkkoa, mutta joka nähtyään virheensä ja käytettyään ykseyden verkkoa, on saanut runsaan saaliin. Ja taivasten valtakunta on kuin mies, joka ruokki viisituhatta miestä sillä, mitä hänellä oli ollut mukanaan vaelluksellaan omaksi ravinnokseen. Ja taivasten valtakunta on myös sen miehen kaltainen, joka antoi kokoontuneille vieraille elämän vettä, jonka he totesivat olevan parempaa kuin mikään muu juoma.

¹¹Sellaiset vertaukset kirjoitettiin myöhemmin uudelleen todellisten tapahtumien kuvauksiksi pseudokristittyjen lihan, kalan, viinin jne. käytön puolustamiseksi.

¹⁸Puhuessaan vertauksilla Maitreya kykeni vaikuttamaan kaikkiin siten, että jokainen sai osansa viisaudesta itse hankkimansa elämänymmärtämyksen mukaan. Hänen arvokkain lahjansa kansanjoukoille ei ollut analysoitavaksi ja keskusteltavaksi tarkoitettu ajatusaineisto, vaan ne voimakkaat värähtelyt, joille he altistuivat. Näin heidän oli mahdollista ainakin hetkellisesti käsittää sellaista, mitä he eivät muutoin olisi voineet ymmärtää tai edes välittäneet ymmärtää. Siten myös heidän tunteensa kohosivat onnellistavan vetovoiman korkeuksiin, jolloin he saattoivat saada esimakua ykseyden autuudesta.

¹⁹Tämä koski tietenkin vielä enemmän niitä, joilla oli edellytykset toteuttaa syvemmät totuudet.

²⁰Ne, jotka pystyivät vastaanottamaan hänen sanomansa, saivat kokea, että nämä sanat kohottivat heidät tilaan, jossa kaikesta heidän kuulemastaan tuli kadottamatonta totuutta. He saivat kokea, että nämä korkeampien maailmojen voimat olivat elävää elämää, joka saattoi kirkastaa heidät, uudistaa kaikki, jotka poistivat esteet näiden voimien vastaanottamiselle, voimakkaiksi välineiksi evoluution palvelukseen. Valitut, jotka saivat osallistua esoteeriseen opetukseen, kokivat ne todellisuudet, joista tämä ihmeellinen opettaja puhui. Elävät tosiasiat ohittivat heidän hämmästyneen katseensa. Heidän sallittiin nähdä se, mitä he kutsuivat ”jumalan kirkkaudeksi”. Hänen valtavan auransa piirissä heistä itsestään tuli sitä, mitä he näkivät, tulevaisuuden mahdollisuudet siirtyivät nykyiseen todellisuuteen, ja heidän jumalallisuutensa sai jo muodon. Vaivalloinen, jyrkkä kärsimyksen tie, jonka oli määrä saattaa heidät näihin korkeuksiin, tuntui heistä ihanalta kulkea; ja päämäärän saavuttamisen ehdot, jotka ulkopuolisista vaikuttivat niin ankarilta ja kovilta, olivat heille helppoa ja miellyttävää tavoiteltavaa, noudatettavaa, toteutettavaa. He ymmärsivät, että se, mitä he siihen mennessä olivat pitäneet vaikeana, ellei jopa täysin mahdottomana, oli yksinkertaista ja helppoa, jos he pääsisivät eroon siitä valtavasta taakasta, jota he raahasivat mukanaan, kaikesta siitä, mitä sivistys ja kulttuuri olivat sälyttäneet heidän hartioilleen, kaikesta siitä, minkä he ehkä olivat luulleet kuuluvan elämän välttämättömyyksiin. Oltuaan monimutkaisia heidän oli tultava yksinkertaisiksi, sisäisesti vapautuneiksi kaikesta siitä, mihin he olivat takertuneet siinä maailmassa, jossa he oleskelivät. Joka tapauksessa ainoa asia, jonka he ottaisivat mukaansa astuessaan seuraavaan korkeampaan valtakuntaan, oli heidän kevyt ykseysverhonsa, sillä ykseyden maailmasta he löytäisivät kaiken, mitä he koskaan tarvitsisivat.

²¹Elämänlakeja yksinkertaisesti soveltaen he voisivat aina säilyttää yhteyden jumalallisiin maailmoihin avoinna. Tätä polkua seuraten he saisivat tarvitsemansa opastuksen, joka useimmiten ilmenisi ulkoisissa olosuhteissa ja tilanteissa, ihmisten asenteissa ja käyttäytymisessä.

²²Ne, jotka olivat aikoneet lähteä julistamaan jumalan valtakuntaa, oivalsivat, että kyse ei ollut sanoman sanoista, ei tekstien selittämisestä, vaan kyvystä saattaa kuulijat kosketuksiin

ykseyden kanssa, saada ihmiset kokemaan Christos-tila, joka auttoi heitä itsetoteutukseen. Sillä he olivat itse ymmärtäneet, että elämä oli parasta juuri sellaisena kuin se oli, se on parasta sellaisena kuin se on, se on parasta sellaisena kuin se tulee olemaan. He olivat itse saaneet kokea, että korkeampien maailmojen ehtymättömät voimat olivat heidän ja jokaisen käytettävissä, ja he tiesivät, että myös muut voisivat näitä voimia vastaanottaen toteuttaa jumalallisuuden inhimillisessä.

2.8 Kristinuskon synty

¹Kansanjoukot olivat pian unohtaneet ihmeellisen avataaran. Gnostikoille hän oli kuitenkin edelleen verraton opettaja, joka oli osoittanut heille kaiken elämän ykseyden ja jumalallisuuden.

²Näin syntyi ajatus herättää henkiin hänen muistonsa ja levittää hänen rakkauden sanomaansa syvälle kielteiseen elämänasenteeseen, toivottomuuteen ja taikauskoon vajonneen ihmiskunnan keskuudessa kuvaamalla helppotajuisesti täydellistä ihmiselämää, jonka järkyttävä tragedia kannustaisi ihmisiä jäljittelyyn ja antaisi heille ajattelemisen aihetta.

³Ajatus oli olemassa jo aiemmin, muinaisegyptiläisessä symbolisessa tarinassa ihmiselämästä. Juutalainen gnostikko nimeltä Matteus kirjoitti sen nerokkaalla tavalla uudelleen roomaaniksi käyttäen gnostilaista menetelmää esittää esoteeriset symbolit historiallisina hahmoina. Romaanin oli määrä kuvata lyhyessä elämässä ne viisi vaihetta, jotka yksilö suorittaa siirtymään neljännestä luomakunnasta viidenteen. Kirjailija hyödynsi tässä kolmea eri kirjallista lähdettä ja erästä kokemaansa tapahtumaa, nimittäin kommunistisen kansankiihottajan, Jeesus Barabbaksen ristiinnaulitsemista maaherra Pontius Pilatuksen toimesta. Jeesus, Abbasin poika (Barabbas), joka oli syntynyt vuonna 4 eaa., oli vallankumouksellinen ja Johannes Kastajan opetuslapsi. Jälkimmäinen, joka oli syntynyt vuonna 8 eaa., oli poliitikko, fanaatikko ja kansankiihottaja.

⁴Matteuksen kolme lähdettä olivat muinainen egyptiläinen tarina olemassaolon ikuisesti pyörivälle pyörälle ristiinnaulitusta ihmisestä, kaksisataa vuotta vanhat gnostilaiset kirjoitukset, jotka sisälsivät gnostilaisia symboleja, esimerkiksi kolminaisuuden (isä, poika, pyhä henki = kolme triadia), sen, mitä perimätiedon mukaan oli säilynyt mestarin elämänpiirteistä, sen, mitä hänen lausunnoistaan ja vertauksistaan voitiin muistella. Kaikki tämä työstettiin ensimmäiseksi luonnokseksi (alkuevankeliumiksi), jota noin viisikymmentä gnostilaismunkkia sen jälkeen työsti edelleen Aleksandriassa 40-luvulla jaa.

⁵Kun nämä aleksandrialaiset gnostikot työstivät kristologisia romaanejaan, heillä ei ollut mitään ajatusta mestarin elämän kuvaamisesta, mikä ei sitä paitsi olisi koskaan ollut sallittua.

⁶Kaikista gnostilaisista legendoista autenttisin on niin kutsuttu Johanneksen evankeliumi, jossa on käytetty hyvin vapaasti erään Christoksen oman oppilaan jättämiä muistiinpanoja. Näitä muistiinpanoja on käytetty erityisesti luvussa 17.

⁷Näiden kirjallisten mestariteosten ihailijat tekivät näistä lukemattomia jäljennöksiä ja levittivät niitä kaikkiin suuntiin. Vaikutus ylitti kaikki odotukset. Syntyi uskonnollinen joukkoliike, joka näytti uhkaavan jopa valtion olemassaoloa. Viranomaiset yrittivät ensin oikeudenmukaisin keinoin ja myöhemmin voimakeinoin tukahduttaa ”kapinaliikkeen”. He epäonnistuivat, kuten tiedämme. Oppi oli saanut liian suuren kannattajakunnan. Yleinen taantuma ja poliittinen hajoaminen vaikuttivat siihen, että uusi uskontomuoto sai lopulta yliotteen ja sitä käytettiin ovelasti hyväksi poliittisiin tarkoituksiin. Kristinuskosta tehtiin valtionuskonto.

⁸Noin vuonna 300 jaa. päätettiin muotoilla yhtenäinen, arvovaltainen oppi. Monista gnostilaisista evankeliumeista valittiin neljä realistisinta ja keskenään sopusointuisinta, ja niitä muokattiin yhdessä kabbalististen kirjeiden kokoelman kanssa. Kaikki kirjoitettiin useaan kertaan uudelleen siten, että kohtia jätettiin pois tai lisättiin sen mukaan, mikä sopi silloisille hallitsijoille. Kirkkoisä Eusebios, ”historian suurin väärentäjä”, sai keisari Konstantinuksen käskystä erityiseksi tehtäväkseen laatia raamatun Uuden testamentin, joka hyväksyttiin ensimmäisessä Nikean kirkolliskokouksessa vuonna 325 jaa. On syytä huomauttaa, että kaikista

kirkolliskokouksen osanottajista vain kaksi osasi lukea: keisari ja Eusebios.

⁹Uuden testamentin evankeliumeissa on siten paljon sellaista, mikä ei ole lainkaan historiallista vaan mielikuvituksellista fiktiota. Jeshun ansioksi on luettu paljon sellaista, mitä hän ei ole koskaan voinut sanoa ja mitä gnostilaiset kirjailijat eivät ole koskaan voineet kirjoittaa.

¹⁰Olisi toivottavaa, että joku kausaaliasteella oleva tahtoisi läpikäydä nämä neljä evankeliumia jae jakeelta ja täsmentäisi niiden alkuperät: Christoksen sanelema, Jeshun sanelema, käypä gnostilainen sanonta, evankeliumin kirjoittajan oma muotoilu, Eusebioksen muuttamat ja lisäämät kohdat. Nämä ovat alkuperäiset *viisi* lähdettä. Tällainen tutkimus tekisi lopun arvostelukyvyttömästä kirjaimen orjuuttavasta palvonnasta ja herättäisi terveen järjen. Tämä on olennaista.

2.9 *Evankeliumien kirjoittajien virhe*

¹Ne noin viisikymmentä aleksandrialaisgnostikkoo, jotka ennalta sovitun suunnitelman mukaan laativat uskonnolliset romaaninsa ”Jeshun elämästä”, eivät varmaankaan aavistaneet, mitä kurjuutta heidän mielikuvituksellisista liioitteluistaan seuraisi. He halusivat uudistaa maailman, tarjota massoille ihanteita kuvainnollisella tavalla, auttaa elämäntietämättömiä parempaan elämäntietämykseen. Jos he olisivat aavistaneet, että heidän romaanejaan pidettäisiin ”jumalan sanana”, että todellisuudesta ja elämästä tietämättömät hengellisesti luku-aidottomat tulkitsisivat heidän symboliset sanontansa kirjaimellisesti ja että Atlantiksesta polveutuva musta papisto ottaisi haltuunsa heidän legendansa ja hukuttaisi ihmiskunnan vereen, he olisivat muotoilleet ne eri tavalla.

²Sillä, pitkö Christos koskaan mitään vuorisaarnaa, ei ole merkitystä. Jos hän kuitenkin teki niin, on varmaa, ettei hän sanonut sitä, mitä evankeliumeissa on kerrottu. Siihen kirjailija on koonnut sen, minkä hän uskoi olevan Christoksen julistuksen sisällön osaksi kansalle, osaksi hänen opetuslapsilleen, ja näin tehdessään hän on aiheuttanut korjaamatonta vahinkoa, parantumatonta väärinymmärtämystä typeryyden seurauksella.

³Gnostilaiset evankeliumien kirjoittajat tekivät vakavan psykologisen virheen, kun he teeskentelivät, että heidän suositut sanontatapansa asiaan vihkiytymättömien seurassa, olivat Christoksen sanoja hänen opetuslapsilleen. ”Kansalle hän puhui vain vertauskuvain.” Tämä on oikein. Mutta sitä, mitä hän sanoi opetuslapsilleen, ei löydy evankeliumeista. Se kuului esoteeriseen tietokouluun eikä sen annettu koskaan tulla julkiseksi. ”Teille on annettu tiedoksi taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heille sitä ei anneta.” Tämä on oikein. Mutta on vain käytettävä tavallista tervettä järkeä ymmärtääkseen, että se, mitä Christos evankeliumeissa sanoi opetuslapsilleen, ei voinut olla mitään salassa pidettävää. Jos ihmiset eivät lukisi niitä ennakkoluuloisin mielin, he oivaltaisivat sen helposti. Opetuslapset eivät olleet niin imbesillejä, jollaisiksi gnostilaiset kirjailijat ovat heidät tehneet. Siinä tapauksessa he eivät olisi voineet ymmärtää enempää kuin ”kansa”. Ja missä kaikissa evankeliumeissa on kerrottu mitään ”taivasten valtakunnan salaisuuksista”? Joita ei saanut tai ei voitu kertoa kaikille? Hiukkanen tervettä järkeä olisi ”tehnyt ihmeitä”: poistanut kaikki teologiset hullutukset.

2.10 *Gnostikko (apostoli) Paavali*

¹”Paavali Tarsolainen” vihittiin jo kahdentoista vuoden ikäisenä (vähimmäisiässä) juutalaiseen essealaiseen veljeskuntaan.

²Matkalla Damaskukseen hän tapasi erään gnostilaisyhteisön jäsenen. Heidän keskustelunsa johti siihen, että Paavali pyysi päästä tämän yhteisön jäseneksi. Tämän jälkeen hän yritti vaihtaa muuttuneen näkemyksensä puolesta entisten hengenheimolaistensa keskuudessa. Hän oli erityisen ahkera kirjeenkirjoittaja. Kun keisari Konstantinus oli valtuuttanut Eusebioksen koostamaan ”opin”, hän keräsi myös kaikki Paavalin kirjeet, jotka hän onnistui saamaan käsiinsä ja muokkasi ne uudelleen omaa tarkoitustaan varten. Symbolisten sanontojen, joita hän ei voinut tulkita väärin, hän antoi jäädä jäljelle. Esoteerinen historia tulee kerran paljastamaan, kuinka hän menetteli työssään näiden kirjeiden ja gnostilaisten legendojen (”evankeliumien”)

parissa. Ja silloin saamme myös todellisen kuvauksen Jeshun elämästä. Kenenkään avataaran tai edes vihityn elämää ei ole koskaan kuvattu totuudenmukaisesti. Eikä tämä ole mahdollista ennen kuin ihmisjärki on kehittynyt niin, että vallitsevien uskonnollisten fiktioiden on oivallettu olevan fiktioita.

³Mustan papiston saatanallinen keksintö ”synnistä rikoksena ääretöntä olentoa vastaan, joka vaatii ääretöntä rangaistusta” oli juurtunut niin syvään koko ihmiskunnan alitajuntaan, että Paavali uskoi sen olevan lähtemätön. Siksi hän päätti perustaa esityksensä tuohon fiktion uskoon voivansa vapauttaa ihmiskunnan siitä uudella fiktiolla, jonka mukaan Christoksen pelastustyö oli se, että hän oli tarjoutunut uhriksi tyydyttääkseen jumalan vanhurskauden vaatimuksen.

⁴Jos kabbalisti, myöhemmin gnostikko Paavali olisi aavistanut, miten epäonnistunut hänen yrityksensä samaistaa Christoksen jumala, planeettahallituksen kuningas, juutalaisten verenhimoiseen elementaaliin, Jehovaan, ja yrittää sillä tavoin voittaa juutalaiset Christoksen julistukselle, hän olisi pitäytynyt Christoksen opetukseen, ainoaan esoteeriseen opetukseen, jonka mukaan jumala on rakkaus ja kaikki ihmiset ovat veljiä. Joten on varmasti totta, minkä runoilija ymmärsi ja mistä koko historia todistaa, että ”inhimillinen viisaus on turhuutta”.

2.11 Paavalin kirjeiden ilmaisut

¹Gnostikot kutsuivat kaikkea essentiaaalimaailmaan (46) liittyvää ”Christokseksi”. Tästä syystä Paavali käytti sanaa ”Christos” eri merkityksissä. ”Christos teissä” tarkoitti ihmisen verhoissa olevia essentiaaliatomeja tai yksinkertaisesti ”jumala immanenttia”.

²Teologit eivät ole koskaan kyenneet tulkitsemaan tätä symbolia oikein. ”Jumala immanentilla” on gnostikoille kolme eri merkitystä: osaksi ”vihkiytymättömien” tajunnassa piilevän essentiaaliaineen essentiaalitajunta, osaksi kolme triadia (erityisesti toistriadi), osaksi osallisuus kosmiseen kokonaistajuntaan. Kolmea triadia kutsuttiin ”isäksi, pojaksi ja äidiksi” (”äiti” muutettiin myöhemmin ”pyhäksi hengeksi”).

³Paavali: ”Minä elän; en kuitenkaan minä, vaan Christos elää minussa”, oli gnostilainen sanonta. ”Christoksella” tarkoitettiin essentiaalitajuntaa (46). Merkitys oli: Minun minäni (monadi) ei ole enää kausaaliverhoon suljettu, vaan se on essentiaaliverhossa. On hyvin kyseenalaista, onko Paavali sanonut tämän itsestään vai oliko hän vain kuullut ilmaisun ja käyttänyt sitä. Tosiasia on, että siinä inkarnaatiossa Paavali ei ollut edes kausaaliminä vaan mentaaliminä.

⁴Gnostilaiset sanonnat tulkittuina:

⁵”Minä elän; en kuitenkaan minä, vaan Christos elää minussa.” En elä enää ensitriadissa vaan toistriadissa.

⁶”Siinä valossa me näemme valon.” Korkeampien maailmojen tajunnalle alempien maailmojen valo ilmenee pimeytenä. Jokaisen korkeamman maailman myötä kaikki saa kokonaan toisen merkityksen. Ilmaisulla on myös se merkitys, että sen valon avulla, jonka esoteriikka lahjoittaa ihmiskunnalle, se löytää tien valon lähteelle, planeettahierarkiaan.

⁷”Vanhurskas elää uskosta.” Oikeamielinen oivaltaa elämän lahjomattoman oikeudenmukaisuuden. Elämä on oikeudenmukaisuutta, eikä epäoikeudenmukaisuutta ole elämässä. Näennäiset epäoikeudenmukaisuudet johtuvat erehtymättömästä Laista.

⁸”Usko ilman tekoja on kuollut.” Teoilla gnostikot tarkoittivat ”lainkuuliaisuutta”, mikä edellytti laintuntemusta, kitkattoman sovelluksen tärkeyden ymmärtämistä ja kykyä soveltaa Lakia.

⁹Tunnettu sanonta ”ottaa taivasten valtakunta väkisin” viittaa niihin oppilaisuuden tavoittelijoihin, jotka ovat päättäneet ”edetä nopeasti urallaan” ja jotka kärjistyneellä määrätietoisuudellaan elävät vain saavuttaakseen viidennen luomakunnan mahdollisimman nopeasti.

¹⁰Paavalin ilmaisun ”me olemme vihan lapsia” teologit ovat tulkinneet tarkoittavan, että me olemme ”jumalan vihan lapsia”. Tämä osoittaa näiden teologioiden kehitystasoa vastaavan käsityksen. He antavat Jumalalle ominaisuuden, joka kuuluu ihmisen alempiin kehitysasteisiin. He ovat liian arvostelukyvottomia ymmärtääkseen tämän olevan jumalanpilkkua.

2.12 ”Alkuperäinen kristillinen seurakunta”

¹Jeesuksen kahtatoista apostolia vastaavia henkilöitä ei ole koskaan ollut olemassa, eikä mitään alkuperäistä seurakuntaa Jerusalemissa. Jeshun opetuslapset olivat gnostikkojen salaisen tietokunnan jäseniä, eivätkä he saarnanneet kansalle. Kalastajia he olivat vain ”ihmisten kalastajien” symbolisessa merkityksessä.

²Ensimmäiset kristilliset seurakunnat poikkesivat melkoisesti Eusebioksen Apostolien teoissa antamasta kuvauksesta. Ne koostuivat enimmäkseen lukutaidottomista, jotka (kommunistien tavoin kaikissa maissa) haaveilivat proletariaatin diktatuurista. Kristinuskon voitti seuraajansa ”autuaaksi julistuksillaan”, joissa köyhille ja vainotuille luvattiin paratiisi ja maan periminen. Heillä oli Jumalan sana siitä, että he olivat etusijalla. Yksinkertaisin oli suurin tulevassa valtakunnassa. Näissä vallankumouksellisissa ei ollut enempää uskontoa kuin Ranskan ja Venäjän vallankumousten kiihottajissa. Koulutetut, joita aluksi johtivat esoteerisiin tietokuntiin kuuluvat jäsenet ja jotka muodostivat uskonnollisen elementin, olivat hämmästyttävä vähemmistö.

³Apostolien teot on kauttaaltaan kirkkoisä Eusebioksen tietoinen väärennös. Siltä näyttää ”Jumalan puhdas, väärentämätön sana”.

⁴Kaikki nämä esoteerisesta historiasta saadut tosiasiat olivat korkeampien asteiden vihittyjen hyvin tuntemia. Hallitseva kiihkomielisyys oli kuitenkin niin voimakasta, ettei kukaan uskaltanut paljastaa näitä tosiasioita. Vasta 1800-luvun lopulla salaisuus paljastettiin suullisesti ja keskinäisesti teosofisissa piireissä.

2.13 Christoksen opetuksen vääristäminen

¹Uuden testamentin neljä evankeliumia valittiin noin viidestäkymmenestä gnostilaisesta kertomuksesta. Ne oli tarkoitettu kuvaamaan symbolisessa muodossa ”vihityn” elämää vihi-kiytymättömien keskuudessa. Parhaana todisteena teologisen arvostelukyvyn puutteesta on se, etteivät teologit ole vielä kyenneet ymmärtämään, että nämä evankeliumikertomukset eivät kuvaile historiallisia tapahtumia vaan ovat gnostilaisia symboleja. Näitä ei ole koskaan kyetty tulkitsemaan, ja siksi esoteerikot väittävät vakaasti, että kristinuskon historiallisessa muotoilussaan läpi vuosisatojen ei ole Christoksen opetusta vaan mielikuvituksellinen rakennelma. Kaikki kristinuskon dogmit ovat tuloksia symbolien väärintulkinnasta.

²Historiallinen kristinuskon on ilmeinen Christoksen opetuksen vääristelmä ja väärennös.

³Ihmiseltä on riistetty hänen jumalallinen luontonsa, ja hänestä on tehty vielä pahempi syntinen kuin koskaan aiemmin, parantumattomasti paha olento. Jumalallisuus on satanisoitu, inhimillisyys on poljettu lokaan, elämältä on riistetty sen ihmeellinen kauneus ja loisto, rakauden jumalasta on tehty hirviö, joka sammumattomassa vihassaan on keksinyt helvetin ikuisen kidutuksen.

⁴Christos opetti, että laki on kaikessa ja siten myös meissä. Laki on ainoa todellinen auktoriteettimme. Mutta vain se, joka on hankkinut tietoa todellisuudesta ja elämästä, voi kaikkialla havaita lain vaikutukset.

⁵Hän opetti, että elämä on ykseyttä ja että kaikki elämä on olemukseltaan jumalallista. Mutta vain se, joka on saavuttanut ykseysasteen, tietää, mitä ykseys, jumalallinen rakkaus, on.

⁶Hän opetti, että elämä on onnea. Mutta vain se, joka on luopunut alemmasta minästään löytääkseen korkeamman minänsä ja astunut siten yli-ihmisten valtakuntaan, tietää, mitä autuus on.

⁷Kristinuskon historia osoittaa, kuinka Christoksen pelastustehtävä suurelta osin kariutui Paavalin ja kristittyjen teologioiden toimien vuoksi.

⁸Paavalista lähtien teologit ovat selittäneet hänen sanansa siten, että ne yhdistävät Christoksen sanoman rakastavasta isästä juutalaisten vihaiseen Jehovaan (Jahveen), joka vaati veriuhreja rakauden palvelusten sijaan. Heidän uskomaton, satanistinen temppunsa yhdistää kaksi täysin yhteensopimatonta maailmaa onnistui. Oli kardinaalivirhe sitoa vanha ja uusi

testamentti yhteen ”raamattuun” (jumalan sanaan). Vanha testamentti on juutalaisuutta, uusi testamentti on kristillinen ajattelutapa. Ne ovat kaksi täysin erilaista elämäntähtäystä. Vanhan testamentin kutsuminen ”jumalan sanaksi” on osoitus harhautumisesta.

⁹Teologit puolustavat virhettään yhdistää vanha ja uusi testamentti väittämällä, että vanhan testamentin ennustukset Messiaasta täyttyivät Uudessa testamentissa. He ovat tietämättömiä siitä, että evankeliumikertomusten gnostilaiset kirjailijat muotoilivat Jeesuksensa juuri näiden ennustusten mukaan, saadakseen juutalaiset helpommin hyväksymään heidän sanomansa. Siinä he tekivät virheen, kuten kaikessa muussakin, ja ovat siten johtaneet teologeja harhaan nyt lähes kahden tuhannen vuoden ajan.

¹⁰Jos Raamattu on jumalan sana (teologien mukaan pyhän hengen vaikutuksen alaisten miesten kirjoittama), on kysyttävä, miksi tämä henki on ristiriidassa itsensä kanssa vanhassa ja uudessa testamentissa. ”Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille ... mutta minä sanon teille: ” Fiktio on ilmeinen.

¹¹Ovatko he niin fiktioidensa sokaisemia, etteivät he kykene näkemään, miten surkean puutteellisia sekä vanha että uusi testamentti ovat? Sen pyhän hengen, joka saneli tuon aineiston, on todella täytynyt olla huonompaa laatua kuin taitava romaanikirjailija.

¹²Väärennetyt evankeliumit pursuavat silkkaa järjettömyyttä: Jeshun sanotaan kironneen viikunapuun, joka ei kantanut hedelmää, vaikka ”viikunoiden aika ei ollut vielä”, muuttaneen veden viiniksi, syöneen karitsaa, raivostuttaneen sikalaumaa jne.

¹³”Kansoista ei voi tehdä oppilaita”, kohottaa heitä humaniteettiasteelle.

¹⁴Vieläkään ei ole oivallettu, että kristinuskko ei ole Christoksen oppi, vaan nämä kaksi sekoitetaan toisiinsa ja kristinuskolle luetaan ansioita, joita se ei voi vaatia vain siksi, että evankeliumeissa viitataan Christoksen oppiin. Kristinuskko on teologien oppi, ei Christoksen oppi. On virheellistä johtaa humanismi historiallisesta kristinuskosta. Humanismi juontaa juurensa yksilöistä, joita kirkko ensin vainosi heidän elinaikanaan, mutta luki heidät myöhemmin lampaisiinsa. Kirkko on vainollaan menettänyt kaiken oikeuden vaatia humanismia itselleen. Tässä suhteessa vallitsee täydellinen käsitesekaannus.

¹⁵Teologien selitykset siitä, että Jeshu kuoli pelastaakseen meidät jumalan vihalta, että hänen ylösnousemuksensa kuolleista merkitsee voittoa kuolemasta, että ihminen on kuolevainen olento, että sielu kuolee ruumiin mukana, että viimeisenä päivänä jumala antaa ihmiselle uuden ruumiin jne. ovat yhtä monta irvokasta elämän valhetta. Kuolemaa ei ole, on ainoastaan monadin inkarnaatioverhojen hajoaminen ja jälleensyntyminen. Minä-monadi on kuolematon. Se, että inkarnaatioverhot hajoavat, kun monadi on jättänyt ne eikä sillä ole enää niille käyttöä, ei ole minän kuolema.

¹⁶Kirkkoisä Eusebioksen väärentämiin Paavalin kirjeisiin luottaen teologit ovat myös levittäneet valhetta muun muassa seksuaalisuuden ”syntisyydestä”. Seksuaalisuus on luonnollinen toiminto, yhtä jumalallinen kuin kaikki muukin.

¹⁷Usko siihen, että Christos–Maitreya voisi välittää elämännäkemyksensä ihmiskunnalle, osoittaa sekä elämäntiedon että harkintakyvyn puutetta. Osan siitä hän pystyi välittämään opetuslapsilleen, jotka olivat esoteerisiin tietokouluihin vihittyjä. Heillä oli tietoa olemassaolon luonteesta, elämän tarkoituksesta (tajuunankelityksestä) ja elämän laeista, ja he olivat paljon edellä muuta ihmiskuntaa, joka on edelleen barbaariasteella tai sen lähetyvillä. Se, mitä Christos heille opetti, on vain esoteerikkojen tiedossa, ei teologien, joiden on turvauduttava kirkolliskokousten päätöksiin ja tulkintoihin. Jos noiden prelaattien joukossa olisi vastoin odotuksia ollut esoteerikko, hän ei olisi koskaan voinut tehdä itseään ymmärretyksi. Se ”yltäkylläinen elämä”, josta Christos–Maitreya puhui, on toistriadin energioita, ja ne ovat ihmisten saavuttamattomissa.

¹⁸Kristityt rukoilevat jumalan ja ”Jeesuksen” mielikuvituksellista rakennelmaa, lainkaan aavistamatta, mitä jumala on. He eivät tiedä edes Jeshun todellista nimeä. Christos lupasi jäädä maan päälle, minkä hän on myös tehnyt. Hän odottaa vain päivää, jolloin uskonnolliset ihmiset tekevät kaiken voitavansa, jotta hän voisi esiintyä uudelleen. Hän ei kuitenkaan tule yksin, vaan

hän tuo mukanaan esikuntansa 44-minuudet, 45-minuudet ja 46-minuudet. Hän tulee, kun ihmiskunta on oppinut oivaltamaan, ettei se pysty ratkaisemaan poliittisia, sosiaalisia, taloudellisia ja kulttuurisia ongelmiaan ja ennen kaikkea, että se on epäonnistunut tajuntansa kehittämisessä. Viimeisten kahdentoista tuhannen vuoden maailmanhistoria on kertomus jatkuvasta fiaskosta. Sokean vihan uhrin, totuuden marttyyrit, voidaan laskea miljardeiksi. Ei ihme, että ne, jotka pystyvät vierailemaan maapallollamme muilta planeetoilta ja myös muista aurinkokunnista, pitävät planeettaamme todellisena hullujenhuoneena.

2.14 Christoksen paluu

¹Ennen kuin gnostilaisten evankeliumien Christos lähti näkyvästä maailmasta (vuonna 72 eaa.), hän julisti, että hän pysyisi aina tämän ihmiskuntansa luona ja että hän palaisi jokaisen uuden maailmankauden alussa, toisin sanoen aina, kun kevätpäiväntasauspiste 2500 vuoden välein siirtyy uuteen eläinradan tähtikuvioon.

²Christos valmistautuu nyt paluuseen. Tarkkaa ajankohtaa ei voida vahvistaa, koska se riippuu ihmisten asenteesta. Hän todellakin tiesi, ettei hän palatessaan löytäisi rauhaa maan päältä. Mutta huomattavan osan ihmiskuntaa on kuitenkin saatava aikaa kääntyä hetkeksi pois fyysisen maailman ponnisteluista, sen riitoihin ja selkkauksiin väsyneinä, löydettävä aikaa kaipaamaan korkeamman elämän vastaanottamista ja tekemään kaikkensa auttaakseen hänen näkyvää työtään tekemään suurimman mahdollisen merkityksen.

³Henkilökohtaisella läsnäolollaan hän voi antaa niille, jotka häntä kaipaavat, tilaisuuden kohdata hänet, kun he ovat edelleen epätäydellisiä olentoja; hän voi erityisellä tavalla innostaa niitä, jotka haluavat tulla valtakuntaa, viidettä luomakuntaa, koskevan tiedon levittämisen välineiksi; hän voi antaa heille kaikille mahdollisuuden saada lähtemättömän ja siten myös tulevien elämien kannalta äärettömän arvokkaan, alitajunnassa uinuvan vaikutelman Christos-tilan sanoinkuvaamattomasta kauneudesta.

⁴Hän sanoo itse tästä:

⁵Tästä lähtien en tule yksinomaan ryhmien kautta, joissa on tunnustettuja virkamiehiä, järjestöjen kautta, jotka tarjoavat minulle usein pelkkää sanahelinää julistaessaan kaikkien veljeyttä.

⁶Tulen kaikkien niiden luokse, jotka rakastavat minua, rodusta, luokasta tai uskonnosta riippumatta. Se, kuinka suuresti he tarvitsevat minua, miten paljon he toivovat näkevänsä minut, tulee olemaan sen voimakkuuden mitta, jolla he näkevät minut. Minä tulen, jos heidän sisäinen näkemyksensä on riittävän totuudellinen tunnistamaan minut, jos heidän sydämensä vastaavat siihen rakkauteen, joka ikuisesti virtaa minun omastani heille.

⁷Tämän vallassani olevan voiman, tämän kaikkivaltiaan rakkauden voiman avulla pyrin vetämään ihmisten sydämet ykseyteen sen hyvyyden, sen onnen kanssa, joka on kaikkien ihmisten päämäärä, riippumatta siitä, minkä nimen he sille antavat, riippumatta siitä, missä muodossa ja kuinka selkeänä se heille ilmenee.

⁸Etsintäteitä on monia, mutta jokaisella niistä olen valmis kohtaamaan omani, ne, jotka kuuntelevat ääntäni. Tulen puhumaan heille ja heidän kauttaan kaikille niille, joissa on syttynyt se kipinä, josta kerran tulee rakkauden lämmittävä liekki ja viisauden kirkas valo.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Gnostiikka*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Yksi (Livskunskap Ett)*. Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © 2023 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com) 2023. Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 230429.